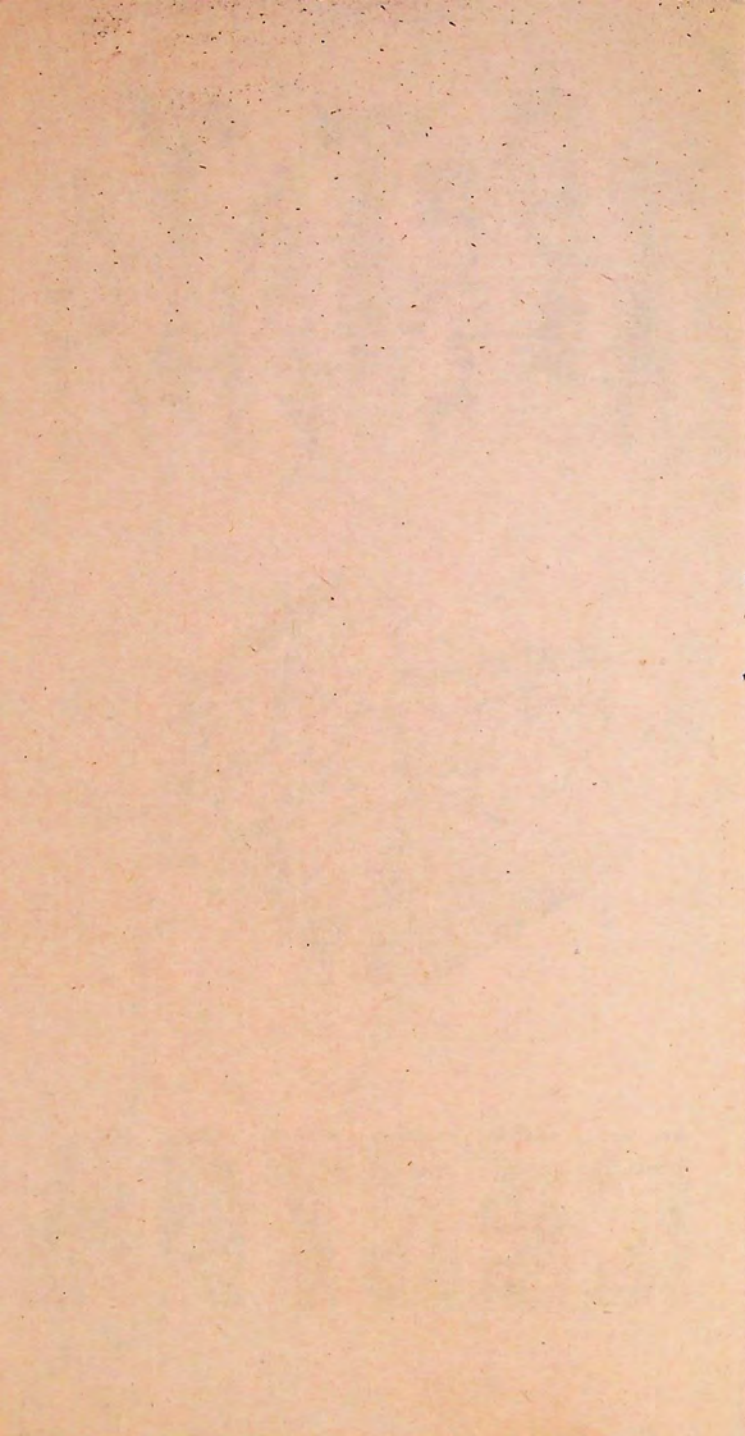

Sta 49 u

TOPTA

LEETRA

НАРОДЕН ТЕАТЪР
„САВА ОГНЯНОВ“ — РУСЕ
носител на ордена „Червено знаме на труда“

пиесата се поставя за
първи път в страната

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000890714

ТРЕТАТА СЕСТРА

Нова вариация на стара тема в 2 части
от ПАВЕЛ КОХОУТ

С Е З О Н
1962 — 1963

ЧЕТВЪРТА ПОСТАНОВКА

490239

ПАВЕЛ КОХОУТ. Той има големи светли очи: ласкави, неспокойни, търсещи и променливи. . . Ние говорихме на руски език но струва ми се, че разбрах по-добре красноречивия език на сините му очи. . . Поразяващо впечатление ти прави уменното му да води успоредни диалози с езика и с очите. . . Погледа се смее, а думите прашят от ярост. . . Думите те милват, а погледа разкъсва. . . Като че ли тоя млад русокос мъж се намира във вечно противоречие със себе си и с обкръжаващите го. . . Но това противоречие не е болезнено. Това е противоречие на човек влюбен в хората, противоречие на оптимист и в

никакъв случай на скептик, който е отрязал връзките между себе си и хората. Да, той не е песимист. . . Песимистите рядко се смеят, а той почти винаги. . . Има чудесни бели зъби. . . Когато се усмихва те блесват, и от това като че ли цялото лице грейва. . . Може би затова толкова често се смее. Може би знае покоряващата сила на усмивката си която го е направила любимецът на млада Прага. . .

Една вечер бяха на представление в „Чъорний театър“ . . . Това е един модерен локал, където пред консумиращите зрители се изнася великолепна ревюпрограма, поставена от един ре-

Йосиф Венков

запозна се с нас. Каква радостна изненада. Това беше Кохоут. . .

Малко преди тръгването ми за Германия бях гледал неговата пиеса „Такава любов“ в Софийския театър. Тази пиеса ме поразил с чувството на автора за съвременна проблематика и усета му за съвременна психика. Поразил ме майсторът на съвременната динамична форма, на лаконичния език и дълбокия подтекст. Разбрах, че този автор е непременно мъдрец и то строг, че това е някакъв естетически обществен прокурор, който умее да търси отговорност от хората и да произнася присъди. В Германия и Полша играеха също неговите пиеси. В Чехия на всяка крачка говореха за него и аз който знае защо си бях изградил представа, че той е непременно с очила, сух и посивял и че не е по-малко от 50 години. Казах това на критика, той го преведе на Кохоут,

Жак Авдала

жисюр на „Латерна магика“. . . Това беше едно от най-хубавите неща които видях в Чехия. На масата бяха трима души: един немски режисюр, чешки театрален критик и аз. Пиехме кафе. До нас се приближи млад елегантен мъж с подкупваща усмивка. Поздрави се с чеха,

който не зная защо реши, че това е комплимент за него и поръча бутилка от „испанско“. . . И започнаха разговорите върху проблема на проблемите — проблема за съвременния театър. — Кохоут беше с най-толямата си любов — театъра. И за тая любов той не говореше с пампозни фрази а просто, образно и непосредствено. . .

ТРЕТАТА СЕСТРА

Нова вариация на стара тема в 2 части
от ПАВЕЛ КОХОУТ

Майката

Либуше

Павла

Петра

Фанча Колчавова

Фердиш

Вит

Котрле Йозеф

Доктор Плахи

Ладислав Плахи

Халена

Звоничек

Владимир Крал

Неговата майка

Г-жа Хазайката

Г-н Климент

Младежът

За автора

Цветана Николова

лауреат на Димитровска

награда

Димитрина Савова

Мария Стефанова

Рада Василева

Кина Македонска

Любомир Младенов

Цанко Петров

Васил Антонов

з а. Георги Георгиев

Васил Попилиев

Димитър Йорданов

Симеон Ганев

Теодор Юруков

Георги Радомиров

Христина Гешева

Рене Бедогушева

Кирил Бозев

Стефан Стефанов

Музикално оформление:

Здравко Русев

Режисьор: Йосиф Венков

Пом. режисьор: Мария Кисе-
лова

Театърмайстор: Дим. Найденов

Зав. шивашко ателие:

мъжко — Сл. Николов

дамско — К. Димитрова

Художник-изпълнител:

М. Цанчев

Зав. худ. осветление:

Г. Хараламбиев

Зав. худ. ателие: М. Цанчев

Грим и фризури:

Здравка и Ст. Станоеви

Художник-проектант:

Жак Авдала

Суфльор: Антоанета

Панаиотова

Зав. пост. част: П. Панайотов

Тапицер: Йордан Великов

Зав. дърв. ателие: П. Банов

Премиера 21. XII. 1962 год

Цветана Николова Димитрина Савова Мария Стефанова

Тънък естет в живота и в изкуството, волен дух който понякога нарушава дребните норми за сметка на основните които трябва да легнат в бъдещето човешко общество на по — свършени хора. Такъв видях Кохоут не само през тази вечер но и през почти едноседмичното ни приятелство. Сложен понякога противоречив и все пак кристално ясен и чист. Истински съвременен човек и писател. И може би затова създава истинско съвременно изкуство. Съвременността пулсира в стиховете му (около пет стихозбирки) душа и в пиесите му. — "Септемврийски нощи", „Такава любов“ и „Третата сестра“ които се ползват с огромна популярност не само в Чехия но и в много други страни. Неговата драматургия естествено носи индивидуалните белези на своя

Рада Василева

Бина Македонска

создател. Тя е съвременна, винаги остро проблемна, неспокойна и динамична. Кохоут в никакъв случай не е сухо интелектуалстващ творец. Неговата мисъл е винаги развълнувана, а чувството лирично и импулсивно. Той не е затворен в себе си кабинетен мислител. Неговата мисъл е винаги настъпателна, а чувството му се прелива в най-добрите обществени чувства. Но той не декларира тази своя обществена осъзнателност, а умее да я постигне през гънкото сумиране на индивидуалните човешки съдби които пресъздава. И тия съдби той умее да отразява абсолютно точно и с пестеливи средства. Друга специфична особеност за драматурга Кохоут е начина на писане на диалога.

Любомир Младенов

Цанко Петров

Васил Антов

Неговите герои водят диалог на недомлъвки или пък на косвено казване на нещата. Те никога не декларират истините които са в тях, а правят това по странични пътища. Може би затова Кохоут е принуден да доизяснява не само действието но и някои мотиви от поведението на

З. а.

Георги Георгиев

Васил Попилиев

Димитър Йорданов

герите си посредством авторски ремарки и коментари.

По отношение на изграждане на драматургическата композиция Кохоут е също така съвременен. Напрегнатия ритъм на нашето време не търпи

Симеон Ганев

Георги Радомиров

Теофор Юруков

Христина Гешева

Рене Белогушева

класическата, ибсеновската или чеховска организация на материала. Неговият композиционен похват е винаги динамичен и оригинален. Понякога той изправя героите си пред условни жизнени обстоятелства (съдията в „Такава любов“, майката в „Третата сестра“) но това не е плод на маниерност, а за да докаже някаква голяма човешка правда което е най-основното у него.

„Аз пиша за ония — които гледат на чуждия живот като на спектакъл без да чувствуват задължението да се отнасят макар и с една хилядна от загрижеността с която се отнасят към собствената си съдба. . . Ако вие се смятате за непричастни нито към едните нито към другите то хвърлете камък върху мене. . . Защото това което вече не търпят дори на сцената още се допуска в живота“.

Такава е гражданската позиция на Кохоут — драматурга от която изходихме и ние при работата ни на вълнуващата му пиеса „Третата сестра“.

Режисьор: Йосиф Венков

Кирил Бозев

Стефан Стефанов

СЛЕДВАЩИ ПОСТАНОВКИ:

„В КРАЯ НОЩА“ от Михаил Величков
„КОВАЧИТЕ НА МЪЛНИИ“ от Иван Пейчев

